

عنوان مقاله:

بازخوانی نمایشنامه پایان بازی اثر ساموئل بکت بر اساس اصول آگزیستانسیالیسم

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 27، شماره 108 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدباقر انصاری - دانشجوی دکترای فلسفه هنر، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

احمد کامیابی مسک - استاد مدعو گروه فلسفه هنر، دانشکده حقوق الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
استاد دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، ایران

شهلا اسلامی - استادیار گروه فلسفه هنر، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آگزیستانسیالیسم مکتبی فلسفی است مبتنی بر آزادی، انتخاب و مسئولیت که در پی رسیدن به تعریفی برای اصالت بشر است. این نگرش فلسفی در نمایشنامه های ساموئل بکت، نویسنده فرانسوی ایرلندی تبار سده بیستم و برنده جایزه نوبل ادبی ۱۹۶۹م، از جمله پایان بازی بازتاب یافته است. بکت موضع سیاسی چپ یا راست نداشت و همواره مستقل بود. او درباره آثارش سخن نمی گفت؛ از همین رو هرکس از دید خود، آثارش را تفسیر می کند و برخی که شناخت درستی از او ندارند، بکت را انسانی مایوس و آثارش را مبهم می انگارند. مقاله حاضر با تکیه بر روش کتابخانه ای، توصیفی و تحلیلی، در صدد است نشان دهد که بکت در نمایشنامه پایان بازی با توصیف موقعیت انسانی، به دنبال نقد ایستایی، رکود و انفعال آدمی است. بیشتر انسان ها در عین آزادی، از اندیشیدن، تلاش در جهت پیش بردن جامعه و پذیرفتن مسئولیت گریزانند؛ بدون هیچ اراده ای، میلی به شدن و تغییر زندگی خود و دیگران ندارند و با تنبلی و ناآگاهی، پذیرای استثمار و استعمار می شوند. بکت همچون دیگر آگزیستانسیالیست ها، رستن و رهایی آدمی را در خودسازی، بیداری و قدرت اراده و انتخاب می داند.

کلمات کلیدی:

بکت، پایان بازی، آگزیستانسیالیسم، انتخاب، آزادی، مسئولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565352>

